

Fra radikal side lægger vi vægt på, at såvel indsættelse af danske styrkebidrag som deres mandat for magtanvendelse er hjemlet i FN-pagtens art. 51 og bekræftet af Sikkerhedsrådets resolutioner 1368 og 1373.

Fra radikal side skal vi ikke lægge skjul på, at vi finder dansk deltagelse i den kommende stabiliseringsstyrke under britisk ledelse mere i tråd med de danske traditioner og ekspertiser, når det gælder international fredsbevarende indsats.

Hvis vi havde skullet prioritere imellem disse to typer af operationer, havde vi foretrukket at bidrage til den stabiliseringsstyrke, som formæntlig besluttes af Sikkerhedsrådet på lørdag. Men regeringen har imidlertid fundet det nødvendigt at bidrage på nuværende tidspunkt til den amerikanske indsats, og det bakker vi op.

Men den ene indsats behøver jo ikke udelukke den anden. Det Radikale Venstre mener fortsat, at dansk bidrag til den styrke, der skal stabilisere forholdene i Afghanistan og sikre den afghanske overgangsadministration tålelige arbejdsforhold, er af allerhøjeste og -største relevans.

Ligeledes lægger vi afgørende vægt på, at Danmark ikke svigter sit internationale ansvar, når det gælder den humanitære indsats, der skal bringe Afghanistan på fode igen. Uden en effektiv genopbygningsindsats fra verdenssamfundets side vil den nuværende aktion være forgæves.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, hr. Morten Helveg Petersen holdt en afbalanceret tale, hvor det centrale element var, at havde Det Radikale Venstre kunnet vælge frit – altså uden at have armen tvunget om på ryggen, dér, hvor man næsten siger av – havde Det Radikale Venstre i forlængelse af dansk tradition foretrukket, i stedet for den her militære operation, som kan være at gå direkte i kamp med Al-Qaida-netværksfolk, en situation, hvor det danske bidrag havde været til FN's stabiliseringsstyrke.

Det synes jeg var meget klogt, helt på linje med, hvad SF sagde. Det, der så kan undre lidt, er, at man når frem til den modsatte konklusion, når man skal trykke på knappen.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg ved nu ikke, hvor meget det kan undre, når man tager i betragtning, at vi tidligere har givet meldinger om eventuelt tilsagn til den amerikanske indsats, og det er tilsagn, vi står ved. Så jeg ved ikke, hvor stor forundringen egentlig måtte være hos hr. Villy Søvndal.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten har ved tidligere lejligheder støttet udsendelsen af danske FN-styrker på FN-mandat i fredsbevarende operationer, og vi så gerne, at der i forbindelse med den humanitære katastrofe, der er i Afghanistan, også blev mulighed for – på basis af et klart FN-mandat, på basis af fredsftaler, som gør det muligt for en fredsbevarende styrke at fungere i landet – at der kunne ydes et dansk bidrag.

Den måde, den danske regering griber det her an på, styrker desværre ikke muligheden for, at et sådant arbejde kan lykkes. Når det er så magtpåliggende for den amerikanske og den danske regering at handle selvstændigt på tværs af de diskussioner, der foregår i FN og for dens sags skyld også i EU, så undergraves mulighederne faktisk dermed for, at der opbygges en langvarig, vedvarende fred i Afghanistan.

Det vil sige, at det angivelige formål med den aktion, som den danske regering nu foreslår, at Danmark skal sende styrker til, nemlig at bekæmpe terrorismen, altså kan gå hen og vise sig på længere sigt kun at skabe yderligere grobund for terrorisme.

Risikoen for nye borgerkrige og etablering af nye rædselsfulde regimer i Afghanistan er desværre meget betydelig, for man har jo fra USA's side koncentreret sig helt ensidigt om militære midler, og man står nu med forskellige krigsherter, som kontrollerer forskellige områder. Man har ganske vist en papirftale, men hvis den skal kunne få opbakning fra befolkningen og de kredse, der virkelig har indflydelse i de forskellige dele af den afghanske befolkning, så er det altså andre veje, man skal gå, end den vej, regeringen nu peger på.

Så måtte man nødvendigvis arbejde for at få en sammenhængende løsning under FN's ledelse, og det får man altså ikke ved demonstrativt at træffe en beslutning om, at nu indsætter man styrker, umiddelbart før FN skal til at drøfte, hvordan man kan løse problemerne i sammenhæng.